

2010. évi jelentés az uniós polgárságról

Az Európai Parlament 2012. március 29-i állásfoglalása az uniós polgárságról szóló 2010. évi jelentésről: Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása (2011/2182(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Petíciós Bizottság tanácskozásairól szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 227. cikkében foglalt petíciós jogra,
- tekintettel az EUMSZ 20. cikkére, amely meghatározza az uniós polgárság fogalmát,
- tekintettel az EUMSZ második, *A megkülönböztetés tilalma és az uniós polgárság* című részére és az Alapjogi Charta III. és V. címére,
- tekintettel az EUMSZ 45. cikkére, amely szerint a munkavállalók szabad mozgása magában foglalja az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3., 10. és 11. cikkére, valamint az EUMSZ 8. cikkére,
- tekintettel a „2010. évi jelentés az uniós polgárságról – Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása” című 2010. október 27-i bizottsági közleményre (COM(2010)0603),
- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé – A magas szinten versenyképes szociális piacgazdaságért” című 2010. október 27-i bizottsági közleményre (COM(2010)0608),
- tekintettel a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre² (a továbbiakban: a szabad mozgásról szóló irányelv),
- tekintettel a szakmai képezések elismeréséről szóló 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre³ (a továbbiakban: a képezések elismeréséről szóló irányelv),

¹ HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

² HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

³ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

- tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
 - tekintettel az európai polgársággal kapcsolatos problémákról és lehetőségekről szóló 2009. április 2-i állásfoglalására²,
 - tekintettel az aktív időskor európai évéről (2013) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló 2011. augusztus 11-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0489),
 - tekintettel a Stockholmi Programra, amely a polgárt állítja a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése terén folytatott fellépései középpontjába, a sokféleség és a legkiszolgáltatottabb helyzetűek védelmének biztosítása mellett,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság és az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A7-0047/2012),
- A. mivel az uniós polgárok – esetleges fogyatékoságukra is tekintet nélkül – többek között jogosultak arra, hogy a tagállamok területén szabadon mozogjanak és tartózkodjanak, választásra jogosultak és választhatók a lakóhelyük szerinti tagállam európai parlamenti és helyhatósági választásain, jogosultak bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni harmadik ország területén, továbbá jogosultak petíciót benyújtani az Európai Parlamenthez, az európai ombudsmanhoz folyamodni, valamint arra is, hogy a Szerződések nyelveinek valamelyikén az Unió bármely intézményéhez vagy tanácsadó szervéhez folyamodjanak³;
- B. mivel a Lisszaboni Szerződés kibővítette és részletezte az először a Maastrichti Szerződés által 1992-ben bevezetett uniós polgárság fogalmát és az abból eredő jogokat – amelyeket az ítélkezési gyakorlat is előmozdít – azáltal, hogy megerősítette az Európai Unió polgárok jogainak védőjeként betöltött szerepét, illetve az Európai Unióról e tekintetben kialakult képet, jogalkotási eszközökkel szolgál az uniós polgárok aktív szerepvállalásának ösztönzésére, és új jogokat alakít ki vagy erősít meg, mint az európai polgári kezdeményezést és az Alapjogi Chartában rögzített személyes jogokat; mivel a polgárságból jogok és kötelességek egyaránt fakadnak;
- C. mivel ez az EU azon igyekezetét tükrözi, hogy a fellépései középpontjában a polgárok álljanak, valamint az összes uniós polgár érdekében előmozdítsa a szabadságon, a jog érvényesülésén és a jogok tiszteletben tartásán alapuló térség létrehozását;
- D. üdvözli az Európai Bíróságnak az Alapjogi Charta 51. cikkének értelmezésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát, amely az ERT-ügyben hozott ítéletben hangsúlyozza, hogy a tagállami szerveket akkor is kötik az elsődleges uniós alapvető jogok, ha azok az EUMSZ által garantált alapvető szabadságjogokat nemzeti

¹ HL L 284., 2009.10.30., 1. o.

² HL C 137 E., 2010.5.27., 14. o.

³ EUMSZ 20. cikk, (2) bekezdés.

intézkedésekkel kívánják korlátozni;

- E. mivel a szabad mozgás elválaszthatatlan az emberi jogok és az uniós polgárság fogalmától, és egyike az alapjogoknak és alapvető szabadságoknak, amelyeket polgáraik számára az Unió Szerződesei elismernek;
- F. mivel a szabad mozgásról szóló irányelv hatálybalépése után hét évvel még mindig túl sok a probléma az irányelv végrehajtásával; mivel a legtöbb panasz az uniós polgárokkal, a beutazáshoz való jogukkal, a három hónapon túli tartózkodáshoz való jogukkal, a tartózkodási engedélyek érvényességével, a tartózkodási jog és a huzamos tartózkodási jog fenntartásával és a családtagok jogaival foglalkozik;
- G. mivel sok polgár nincs birtokában a szabad mozgásról szóló irányelv által biztosított jogokkal kapcsolatos összes információnak, különösen, amikor olyan családtagok számára próbál jogokat szerezni, akik harmadik országok állampolgárai;;
- H. mivel azok az uniós polgárok, akik életvitelszerűen az Egyesült Királyságban tartózkodnak és bizonyos szociális biztonsági ellátásokat igényelnek, kötelesek alávetni magukat a tartózkodáshoz való jog tesztjének („Right to Reside Test”), amely a nem egyesült királyságbeli állampolgárokra további feltételeket szab ki;
- I. mivel a román 2010-es franciaországi kitoloncolásának esete nemcsak alapjogi szempontból volt ellentmondásos, hanem a szabad mozgáshoz való jog, valamint az állampolgárság, illetve a faji és etnikai hovatartozás alapján történő megkülönböztetés szempontjából is;
- J. mivel az Európai Parlament 2011. december 15-én állásfoglalást¹ fogadott el a munkavállalók Európai Unión belüli szabad mozgásáról, amelyben hangsúlyozta a román és bolgár munkavállalók jogait az egységes piacon; mivel több tagállam úgy határozott, hogy a román és bolgár állampolgárok munkaerő-piaci hozzáférését korlátozó átmeneti intézkedéseket vezet be vagy fenntartja azok alkalmazását; mivel az ilyen intézkedések a munkavállalók kizsákmányolásához, illegális munkavégzéshez és a szociális biztonsági ellátásokhoz való hozzáférés elmaradásához vezethetnek;
- K. mivel az Unió jogszabályaiban a polgárokra ruházott jogok széles palettájának gyakorlását a munkavállalók szabad mozgása, illetve önkéntes mobilitása feltételezi vagy ösztönzi; mivel ennek megfelelően a szabad mozgás megkönnyítése elősegíti a polgárok számára, hogy teljes mértékben kihasználják az egységes piac előnyeit, ami a növekedés alapvető mozgatórugója;
- L. mivel a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás joga csak abban az esetben teszi lehetővé az európai integráció értékeinek jobb megértését, ha az az Unió és a tagállamok által meghozott konkrét intézkedésekkel párosul a tájékoztatás, a képzés, a képesítések elismerése és a munkavállalók (szezónális, ingázó, kiküldött, a székhely áthelyezése miatt áthelyezett munkavállalók stb.) mobilitása terén;
- M. mivel sok petíció hívta fel a figyelmet a szociális biztonsági ellátások igénybevétele terén jelentkező problémákra, amelyek elsősorban a nemzeti hatóságok együttműködésének hiányát, a több tagállamban járó juttatások összesítése elvének

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0587.

helytelen alkalmazását (különösen a nyugdíjjogosultság hordozhatóságára vonatkozóan), az alkalmazandó szabályokról szóló megfelelő tájékoztatás elmulasztását vagy az ügyek nehézkes kezelését érintik; mivel az Európai Bíróság 2011. július 21-i ítélete¹ megerősíti az uniós polgároknak egy másik uniós tagállamba költözéshez és a társadalombiztosítási fedezethez való jogát;

- N. mivel a bolognai folyamat az egyetemi tanulmányokat lezáró diplomák általánossá tételével a diplomák könnyebb elismerése felé tesz lépést;
- O. tekintettel a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv helytelen végrehajtásához kapcsolódó problémákra (kompenzációs intézkedések, kiegészítő dokumentumok bekérése, megalapozatlan elutasító döntések a fogadó tagállam részéről, a kérelmek feldolgozása terén jelentkező indokolatlan késedelmek, speciális nyelvi tesztek módszeres bevezetése), amelyek az EU egész területén komolyan akadályozzák a polgárok jogainak gyakorlását, és ezáltal megfosztják a polgárokat a társadalmi kohézióból fakadó előnyöktől;
- P. mivel a petíció benyújtói kifogásolják, hogy a Német Ifjúságvédelmi Hivatal (*Jugendamt*) a vegyes házasságokban megkülönböztetést alkalmaznak a nem német állampolgárságú házastársakkal szemben; mivel működési autonómiája folytán a Jugendamt egyes esetekben hozzájárul a német területet gyermekeikkel elhagyni kívánó, elvált külföldi szülők előtt álló nehézségekhez;
- Q. mivel a Parlament 2011 októberében állásfoglalást² fogadott el a fogyatékossgal élő emberek mobilitásáról és befogadásáról; mivel jelentős számú petíció érkezik fogyatékossgal élő személyektől, akik mindennap számos olyan akadályba ütköznek, amelyek meggátolják őket, hogy gyakorolják az uniós polgárokat megillető jogokat, mint az oktatási rendszer normális igénybevételét és a biztosításhoz vagy tömegközlekedési eszközökhöz való hozzáférést; mivel a fogyatékossg fokát meghatározó szilárd uniós rendszerre van szükség, és mivel ennek hiánya igazságtalansághoz, sőt társadalmi kirekesztéshez vezethet;
- R. mivel valamennyi európai polgárnak, aki valamely tagállam bírósága elé kerül, joga van a védelme érdekében az anyanyelvére lefordított dokumentumokhoz hozzáférni a nyelven alapuló megkülönböztetések elkerülése végett, és főként azért, hogy valamennyi polgár jogilag elfogadható határidőn belül tájékoztatást kapjon minden ellene indult bírósági eljárásról;
- S. mivel az aktív uniós polgárság gyakorlása előtt álló legnagyobb akadály abban keresendő, hogy az uniós polgárok nem ismerik az őket megillető jogokat, valamint hiányoznak a jól strukturált és széles körben terjesztett információs szolgálatok; mivel a Parlamentnek és a Bizottságnak az uniós polgárság megerősítésére irányuló fellépéseikben a polgárokkal és a tagállamokkal való jobb és megfelelően finanszírozott kommunikációra kell összpontosítaniuk helyi és nemzeti szinten egyaránt, felszámolva egyúttal az uniós polgárokat jogaik gyakorlásában gátló fennmaradó törvényi és közigazgatási akadályokat, és biztosítva az egyértelmű és pontos tanácsokhoz való könnyű hozzáférést;

¹ Lásd a C-503/09. sz., Lucy Stewart kontra Secretary of State for Work and Pensions ügyet.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0453.

1. üdvözli az uniós polgárságról szóló 2010. évi jelentést, amely az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok felszámolását tűzi ki célul, és az a véleménye, hogy az abban megfogalmazott javaslatok olyan konkrét intézkedéseket mutatnak be, amelyek lehetővé teszik a szükségtelen kiadások csökkentését, ekként pedig hozzájárulnak az európai polgárok vásárlóerejéhez, ami válság idején rendkívül fontos szempont; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a jelentésben kilátásba helyezett jogalkotási és nem jogalkotási intézkedések előterjesztésére és jóváhagyására minél előbb sor kerüljön annak érdekében, hogy az uniós polgárok jogai érvényesülhessenek, a tagállamok pedig felszámolhassák a fent említett akadályokat és ezzel párhuzamosan az említett jogok gyakorlásának megkönnyítését célzó adminisztratív intézkedéseket vezethessenek be;
2. megjegyzi, hogy bár a Szerződések kifejezetten rendelkeznek az Európai Parlamenthez benyújtható petícióhoz való jogról, azt nem ismerik vagy alkalmazzák elegendően, ezért kéri, hogy a polgárok az Európai Unió egyik hivatalos nyelvén kapjanak jobb és aktívabb – indoklással és magyarázattal ellátott – tájékoztatást a petíciós jogról; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy a petíciós jog tekintetében a lehető legtöbb polgár elérése és a bevált gyakorlatok megosztása érdekében adjon fokozott tájékoztatást a tagállamokban működő irodáin, a tagállamok decentralizált információs hálózatain és a nemzeti ombudsmanok hálózatán keresztül;
3. úgy véli, hogy a 2012. április 1-jétől érvénybe lépő európai polgári kezdeményezés jelenti a transznacionális részvételi demokrácia első eszközét, a polgároknak pedig lehetőséget ad arra, hogy aktívan részt vegyenek az európai szakpolitikák és jogszabályok kialakításában; felhív az európai polgári kezdeményezésről szóló rendelet hatékony, átlátható és elszámoltatható végrehajtására, és különösen kéri az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy kellő időben tegyék meg a szükséges adminisztratív és gyakorlati előkészületeket, hogy vállaljanak aktív szerepet és eredményesen vegyenek részt a polgárok ezen új eszközzel való tájékoztatásában oly módon, hogy azt valamennyi uniós polgár teljes mértékben élvezhesse, és különösen használják ki a „polgárok európai éve” által kínált alkalmat a tudatosságnövelésre; úgy véli továbbá, hogy a polgárokkal tartott közvetlen kapcsolat tekintetében szerzett gyakorlata folytán a Petíciós Bizottság feladata kell legyen, hogy nyilvános meghallgatásokat szervezzon a sikeres európai polgári kezdeményezések szervezői számára, ahogyan az az európai polgári kezdeményezésről szóló rendelet 11. cikkében szerepel; javasolja, hogy a Bizottság rendszeresen nyújtson be jelentést a Petíciós Bizottságnak az európai polgári kezdeményezés végrehajtásáról;
4. felszólítja a Bizottságot, hogy amikor kidolgozza az EU Alapjogi Chartájának alkalmazásáról szóló éves jelentését, ne csak a Charta alkalmazására összpontosítson, hanem az uniós Szerződések alapvető jogokra vonatkozó valamennyi cikkének alkalmazására és az alapvető jogok európai uniós helyzetére is; kéri a Bizottságot, hogy az említett jelentésben adjon részletesebb tájékoztatást a Charta végrehajtásáról az európai jogot alkalmazó tagállamokban, valamint azon kérdésekről, amelyekkel a polgárok hozzá fordulnak, illetve arról is, hogy azokat miként kezelte és milyen konkrét nyomon követő intézkedéseket hozott;
5. felhívja az Unió összes intézményét, szervét és hivatalát annak biztosítására, hogy a

dokumentumokhoz való hozzáférés 1049/2001/EK rendeletben¹ előírt joga – az uniós polgárok egyik fontos joga – garantált legyen azáltal, hogy javítják az átláthatóságot, valamint megkönnyítik, felhasználóbaráttá – beleértve az akadálymentes technológiák biztosítását – és érthetővé teszik a dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférést, hogy a polgárok közvetlenebbül részt tudjanak venni a döntéshozatali folyamatban; ezzel összefüggésben rámutat, hogy az európai ombudsman munkája központi jelentőséggel bír az uniós intézmények dokumentumaihoz való hozzáféréshez való jog érvényesítése tekintetében;

6. bár elismeri, hogy az információkhoz való hozzáféréshez való jog a demokrácia egyik sarokköve, hangsúlyozza, hogy az információkhoz való hozzáférés nem vezethet az alapvető jogok – többek között a magánélethez és az adatvédelemhez való jog – megsértéséhez; kiemeli, hogy az uniós intézmények információihoz való hozzáférés a döntések mögötti politikai és gazdasági megfontolásokat megérteni kívánó polgárok elsődleges érdeke; úgy véli, hogy a Bizottság szélesebb körű hozzáférést biztosíthatna a vizsgálatokról és a jogsértési ügyekről szóló információkhoz anélkül, hogy veszélyeztetné a vizsgálatok célját, és hogy a nyomós közérdek kellőképpen indokolhatja az említett iratokhoz való hozzáférést, különösen olyan esetekben, amikor az alapvető jogok, az emberi és állati egészség vagy a környezet visszafordíthatatlan károkkal szembeni védelme foroghat kockán, vagy amikor egy kisebbséget érintő diszkrimináció vagy az emberi méltóság megsértése tárgyában folyik eljárás, feltéve, hogy biztosítják az üzleti titkok, valamint a bírósági ügyekhez, a versenyügyekhez és a személyes iratokhoz kapcsolódó kényes információk védelmét;
7. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa annak biztosítására irányuló jelenlegi erőfeszítéseit, hogy a tagállamok helyesen és teljesen átültetik és végrehajtják a szabad mozgásról szóló irányelvet, és hogy teljes mértékben éljen a jogsértési eljárás indításához való jogával; felszólítja a tagállamokat, hogy számolják fel a polgárok szabad mozgásának útjában álló meglévő jogi és gyakorlati akadályokat, és ne vezessenek be nehézkes, indokolatlan adminisztratív eljárásokat vagy tőrjenek meg elfogadhatatlan gyakorlatokat, amelyekkel korlátozzák az említett jog érvényesülését; továbbá felszólítja a Bizottságot, hogy fokozott erőfeszítésekkel törekedjen arra, hogy felhívja a polgárok figyelmét a szabad mozgáshoz való jogra, és segítse őket annak gyakorlásában, különösen ha azt tőlük megtagadják vagy esetükben korlátozzák, vagy ha olyan gyakorlatot folytatnak, amely közvetlen vagy közvetett diszkriminációt okoz; ezzel összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy az uniós polgárságról szóló következő jelentésben nyújtson be értékelést a szabad mozgással összefüggő politikákról, és javasoljon konkrét lépéseket és eszközöket a szabad mozgás támogatására; rámutat arra, hogy jóllehet az uniós polgárság fogalma szorosan összekapcsolódik a szabad mozgáshoz való joggal, minden olyan polgár is hasznot húz az uniós polgári jogokból, akik nem hagyják el származási országukat;
8. megismétli a tagállamokhoz intézett korábbi felhívásait, hogy szexuális irányultság vagy állampolgárság alapján történő megkülönböztetés nélkül, minden uniós polgár és családja számára biztosítsák a szabad mozgást; megismétli a tagállamokhoz intézett felhívását, hogy a kölcsönös elismerés, az egyenlőség, a megkülönböztetésmentesség,

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.)

a méltóság, valamint a családi és magánélet tiszteletben tartásának elve alapján teljes körűen érvényesítsék a 2004/38/EK irányelv¹ 2. és 3. cikkében garantált jogokat, nemcsak a különmemű házastársakra, hanem a bejegyzett élettársakra, azonos háztartásban élő személyekre vagy élettársakra vonatkozóan is, akikkel egy uniós polgár kellőképpen igazolt, szilárd kapcsolatban él, az azonos nemű párok tagjait is beleértve; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon az irányelv szigorú alkalmazásáról;

9. felszólítja a tagállamokat, hogy számolják fel a polgárok szabad mozgásának útjában álló akadályokat, adjanak iránymutatást és tanácsokat az utazó munkavállalóknak a foglalkoztatási lehetőségekről, valamint az élet- és munkakörülményekről az EU-ban, miközben a már meglévő eszközökkel (EURES) hívják fel a polgárok figyelmét az illegális munka veszélyeire, és a legális munka megszerzésének előnyeire (adózási, szociális előnyök, a szakképzéshez való jog, az állampolgársághoz, a lakhatáshoz, a családgyejesítéshez való jog, a gyermekek hozzáférése az oktatáshoz, a tanuláshoz);
10. felszólítja a tagállamok közötti jobb koordinációra olyan problémák vonatkozásában, mint kettős adóztatás, uniós polgárok nyugdíjainak megadóztatásával kapcsolatos összehangolás hiánya, és ezért felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg és frissítsék kétoldalú együttműködési megállapodásaikat; támogatja az adózási akadályok leküzdésére irányuló új jogszabályra vonatkozó bizottsági javaslatot, és úgy véli, hogy különleges figyelmet kell szentelni a korábban másik tagállamban nyilvántartásba vett gépjárművek nyilvántartásba vételének,
11. felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek Románia és Bulgária uniós csatlakozásáról szóló szerződések értelmében úgy döntöttek, hogy 2014. január 1-jéig tartó, hétéves moratóriumot vezetnek be e két ország munkavállalóinak a szabad mozgáshoz való jogára, illetve hogy fenntartják a román és bolgár állampolgárok munkaerő-piaci hozzáférést korlátozó átmeneti intézkedéseket², hogy a lehető leghamarabb vizsgálják felül döntésüket, figyelembe véve az egyenlőség elvét, a diszkrimináció tilalmát, ezen döntések indokolatlanságát, a szolidaritás elvét oly módon, hogy az uniós polgársághoz fűződő foglalkoztatási jogokat ne korlátozzák többé a román és bolgár polgárok számára;
12. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson több figyelmet és adjon pontosabb választ az anyakönyvi okmányok mozgásával, elismerésével és hatásával foglalkozó nagyszámú petícióra³; kiemeli annak fontosságát, hogy minél előbb előrehaladás történjen az anyakönyvi okmányok kölcsönös elismerése és szabad mozgásuk biztosítása terén az Alapjogi Charta 21. cikke alapján diszkriminációmentesen;
13. kiemeli, hogy a tömeges kiutasítás a szabad mozgásról szóló irányelv megsértésének minősül, továbbá ellentétes azokkal az alapvető értékekkel és elvekkel, amelyeken az Európai Unió alapul; emlékeztet arra, hogy a szabad mozgásról szóló irányelv értelmében a szabad mozgás és tartózkodás közrendi vagy közbiztonsági okokból való korlátozásait kizárólag a személy magatartása alapján lehet bevezetni, mindenfajta, például fogyatékoságon alapuló, etnikai vagy nemzeti hovatartozás tekintetében történő megkülönböztetés nélkül, és az uniós polgárok automatikus kiutasítása nem

¹ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

² Lásd többek között a 0810/2011. és 0900/2011. számú petíciót

³ Lásd többek között a 0632/2008. számú petíciót

indokolható a gazdasági javak hiányával vagy bármely más, kártalanításhoz, büntetéshez vagy szavazati jogtól való megfosztáshoz kapcsolódó okokkal ((16) preambulumbekzdés, 14. cikk);

14. sürgeti, hogy a tagállamok szüntessék meg az olyan politikákat, illetve érvénytelenítsék és helyezték hatályon kívül az olyan törvényt, amelyek közvetlenül vagy közvetve faji és etnikai hovatarozáson alapuló megkülönböztetést alkalmaznak a romákkal és más kisebbségi csoportokkal szemben, és felszólítja őket arra, hogy vessenek véget bármely kisebbségi csoport mindenfajta üldöztetésének, kilakoltatásának és kitoloncolásának, illetve vagyontárgyaik elkobzásának; felhívja valamennyi tagállamot és az EU-t, hogy vállaljanak közös felelősséget a roma közösségek integrációjának előmozdítására és elősegítésére, ugyanolyan jogokat és kötelességeket ruházva rájuk, mint más uniós polgárookra, összhangban a romák integrációjának európai uniós stratégiájáról szóló 2011. március 9-i európai parlamenti állásfoglalással¹ és „A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig” című bizottsági közleménnyel (COM(2011)0173), valamint támogassák és oltalmazzák a romák alapvető jogait;
15. felhívja a Bizottságot, hogy a társadalmi integrációs prioritásokat kapcsolja össze egy sor világosan megfogalmazott célkitűzéssel, amelyek magukban foglalják a polgárok megkülönböztetéssel szembeni védelmét az élet minden területén, valamint a romák és nem romák közötti társadalmi párbeszéd előmozdítását a rasszizmus és az idegengyűlölet leküzdése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a Szerződések öreként biztosítsa a vonatkozó jogszabályok teljes körű végrehajtását, valamint megfelelő szankciók kiszabását rasszista indítékú bűncselekmények esetén²;
16. aggodalmának ad hangot, hogy noha a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog erősen bevésődött az Unió elsődleges jogába, és elmélyítetten szerepel a másodlagos jogban, a jogszabályok alkalmazása továbbra sem kielégítő; rámutat, hogy a tagállamoknak közösen kell dolgozniuk a fennmaradó közigazgatási és jogi akadály felszámolásán, amelyekről az uniós testületek vagy a Petíciós Bizottság tájékoztatta őket; felhívja a Bizottságot, hogy körültekintően mérje fel, hogy a tagállamok törvényei és gyakorlatai nem sértik-e az uniós polgároknak a Szerződések és a szabad mozgásról szóló irányelv biztosította jogait, és nem rónak-e indokolatlan terheket az uniós polgárookra és családtagjaikra a szabad mozgáshoz való joguk közvetett korlátozásával;
17. emlékeztet arra, hogy az Európai Unióban közel 80 millió fogyatékossgal élő ember él, akik a szabad mozgás terén továbbra is gyakran leküzdhetetlen akadályokba ütköznek az uniós polgári jogaik különböző módon történő gyakorlása során; felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy azonosítsák és számolják fel azokat az akadályokat és korlátokat, amelyek gátolják a fogyatékossgal élőknek az uniós polgárokat megillető jogokban való részesedését, és az „Európai fogyatékossgügyi stratégia 2010–2020” című közleménnyel (COM(2010)0636) és az Európai Parlament fent említett, 2011. október 25-i jelentésével összhangban haladéktalanul és többletköltségek nélkül mihamarabb könnyítsék meg a fogyatékossgal élők számára minden közlekedési eszközhöz, illetve

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0092.

² Lásd többek között az 1351/2008., 0945/2010. és 1300/2010. számú petíciót

infrastruktúrához, az állami oktatáshoz és a tájékoztatáshoz való hozzáférést; rámutat a korlátozott mozgásképességű idős emberek aránytalanul magas számára is; felszólít egy Erasmushoz hasonló program létrehozására a fogyatékosokkal élők számára;

18. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsanak a büntetőeljárás során a hallássérült gyanúsítottak és vádlottak, valamint a bűncselekmények sértettjei számára – amennyiben ők erre igényt tartanak – megfelelő jelnyelvi tolmácsolást jogaik és méltóságuk védelme érdekében, és felhívja a Bizottság figyelmét ezen szolgáltatások szükségességére;
19. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – tekintettel a határokon átnyúló egészségügyi szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés elősegítésére irányuló bizottsági javaslatokra, valamint arra, hogy a betegek tájékoztatáshoz való joga alapvető fontosságú – nyújtsanak átfogóbb tájékoztatást az uniós polgároknak jogaikról és az érvényesítésükhöz szükséges eszközökről, többek között olyan gyakorlati kérdésekről, mint az európai betegbiztosítási kártyának köszönhető költség-visszatérítés; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai adatvédelmi előírások teljes körű tiszteletben tartása mellett 2020-ig bezárólag maximálisan használják ki a távorvoslás és az e-egészségügy kínálta lehetőségeket; örömmel üdvözli a társadalombiztosítási adatok elektronikus cseréjét végző új rendszer kidolgozására irányuló bizottsági kezdeményezést, ezért kéri, hogy szorosabb együttműködés valósuljon meg a nemzeti társadalombiztosítási rendszerek között; támogatja továbbá az uniós polgárok saját betegadataikhoz való biztonságos internetes hozzáféréseinek biztosítására és a betegnyilvántartások átjárhatóságának biztosítására irányuló kísérleti projekteket;
20. megállapítja, hogy a polgárok számára abban a tekintetben, hogy az egységes piacon élvezhessék a széles termékkínálatból és a versenyképes árakból fakadó előnyöket, a legnagyobb akadályt a többi uniós országban alkalmazott fogyasztói jogokkal kapcsolatos ismeretek hiánya, illetve egy másik tagállamban történő online vásárlások esetén a fogyasztók tájékoztatásának hiánya jelenti; úgy véli, hogy a fogyasztóknak szánt tájékoztatás esetenként összetett, és egyszerűsítés szükséges, például a címkézés terén;
21. emlékeztet a fogyasztók jogainak megerősítéséről és a 20 fő aggályról szóló, közelmúltbeli bizottsági kiadványokra, amelyek kiemelik az egységes piacon továbbra is fennálló tájékoztatásbeli, jogalkotási és végrehajtási hiányosságokat, például bizonyos tudakozószolgálatok tisztességtelen gyakorlatait; felszólítja a Bizottságot, hogy tekintse prioritásnak az egységes digitális piac kiépítését; üdvözli a Bizottság munkáját és elkötelezettségét az egységes piaci intézkedéscsomag végrehajtása érdekében; kéri, hogy a tagállamok a Bizottsággal együttműködve tegyenek további lépéseket azon akadályok felszámolása érdekében, amelyek gátolják a polgárok internetes szolgáltatásokhoz való hozzáférést; e tekintetben tudomásul veszi a Bizottság javaslatát az európai szerződési jog tárgyában;
22. úgy véli, hogy még inkább meg kell könnyíteni azon uniós polgárok bankszolgáltatásokhoz való hozzáférést, akik egy másik uniós tagállamban rendelkeznek állandó lakóhellyel; sürgeti a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges jogalkotási intézkedéseket annak biztosítására, hogy valamennyi uniós polgár hozzáférjen egy alapszintű fizetési számlához; hangsúlyozza, hogy javítani kell a banki díjak átláthatóságát;

23. megállapítja, hogy eltérések vannak a tagállamok között a mobiltelefonálás és az internet-előfizetés terén; hangsúlyozza, hogy a barangolási díjak csökkentése kizárólag az uniós jogszabályoknak köszönhető; kéri ezért, hogy tegyék közzé minden egyes tagállam esetében az sms, az mms, a perc alapú hívás és az internetes csatlakozás önköltségeit, hogy elő lehessen mozdítani olyan európai átalánydíjak létrehozását, amelyekkel csökkenthetők a mobilitás költségei;
24. elítéli a kapcsolt üzletek gyakorlatát; kéri, hogy a polgárok európai éve keretében is hívják fel a polgárok figyelmét azokra az intézkedésekre, amelyek a válság idején őket fogyasztóként védelmezték, és segítették vásárlóerejük megőrzését;
25. felhívja a Bizottságot, hogy ellenőrizze a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendeletek helyes alkalmazását a tagállamok részéről, megkülönböztetett figyelmet szentelve a 2010. május 1-jén hatályba lépett 883/2004/EK és 987/2009/EK rendeletben bevezetett új vonatkozásoknak;
26. aggódik amiatt, hogy számos petíció benyújtóját az Egyesült Királyság hatóságai a tartózkodáshoz való jog ellenőrzése alá vetették, ha szociális lakhatáshoz vagy más ellátáshoz, például álláskeresési támogatáshoz kívántak hozzáférni¹; különösen felhívja a figyelmet arra, hogy ez a követelmény állampolgárságon alapuló közvetett megkülönböztetést vezet be, ami ellentétes a 883/2004/EK rendelet 4. cikkével; nyomatékosan kéri, hogy az Egyesült Királyság hozza összhangba jogszabályozását az uniós joggal;
27. nyomatékosan kéri, hogy az Egyesült Királyság tartsa tiszteletben az Európai Unió Bíróságának ítéleteit a pénzügyi betegségbiztosítási ellátások exportálhatóságáról², és ne alkalmazza a korábbi tartózkodásra vonatkozó feltételt („*Past Presence Test*”), amikor más reprezentatív elemek segítségével is megállapítható az Egyesült Királyság szociális biztonsági rendszerével fennálló tényleges kapcsolat;
28. úgy véli, hogy a képezések elismeréséről szóló frissített irányelvnek arra kellene összpontosítania, hogy – különös figyelmet szentelve a fiataloknak – felszámolja az oktatási mobilitás előtt álló akadályokat, és ezzel párhuzamosan összehangolja a szakemberek számára jelenleg hozzáférhető információforrásokat és biztosítsa a koordinációt az „Európa Önökért” portállal; sürgeti a Bizottságot, hogy egyablakos rendszer felállításával egyszerűsítse az információszolgáltatást az uniós diákok, oktatók és kutatók mobilitásáról; egyetért azzal, hogy egy önkéntes európai szakmai kártya az európaiak mobilitását megkönnyítő eszköz lehet, és mintául szolgálhat „a polgárok Európjá” számára;
29. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek az általános rendszer keretében még nem hozták létre a képezések elismeréséről szóló irányelv 10. cikkében előírt kompenzációs intézkedések rendszerét, hogy tegyék ezt meg, ennek elmulasztása ugyanis az állampolgárság alapján történő megkülönböztetésnek tekinthető; rámutat ezzel összefüggésben arra, hogy az EU-hoz 2004-ben, illetve 2007-ben csatlakozott tagállamok polgárai, különösen az egészségügyi szakemberek (orvosok, szülésznők, ápolók) képezéseik vagy szerzett jogaik másik tagállamban való elismerésével

¹ Lásd többek között a 0401/2009. és 1119/2009. számú petíciót

² A 2007. október 18-i C-299/05. sz. ügy és újabban a 2011. július 21-i C-503/09. sz. ügy

kapcsolatban problémákat tapasztaltak¹;

30. emlékeztet arra, hogy a leghosszabb ideje függőben lévő petíciók egyikének tárgyát az idegen nyelvi lektorokkal („*lettori*”) szemben több olasz egyetemen is alkalmazott megkülönböztető bánásmód képezi²; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább a jelenlegi ügynevezett „Gelmini-reformot”, amely 2010 decemberében lépett hatályba; felszólítja az olasz hatóságokat és az érintett egyetemeket, hogy sürgősen rendezzék ezt az ügyet; úgy véli azonban, hogy nem egyedi esetről van szó, és hogy a tagállamok ombudsmanjai ezért találkozhatnak egymással, hogy eszmecsere folytassanak az Európában bevezetendő megoldásokról;
31. javasolja egy egyedi és sűrű időközönként frissített internetes honlap létrehozását, amelynek segítségével a nemzeti, regionális és helyi hatóságok tájékoztathatják a munkavállalókat kereső gazdasági ágazatokat, az önkéntes mobilitás megkönnyítése érdekében;
32. emlékeztet a 2201/2003/EK rendelet³ által előírt elvre, amely szerint a gyermekeknek a szülők válása után meg kell hagyni a lehetőséget arra, hogy mindkét szülővel kapcsolatban maradjanak, még akkor is, ha nem ugyanabban a tagállamban élnek; rámutat arra, hogy bár a láthatási jogra vonatkozó érdemi jogszabályok bevezetése és alkalmazása jelenleg a tagállamok hatáskörébe tartozik, a tagállamoknak hatásköreik gyakorlása során tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot, különösen a Szerződés arra vonatkozó rendelkezéseit, hogy minden uniós polgárnak jogában áll egy másik tagállamba utazni és ott tartózkodni⁴, valamint a szülőknek a gyermekeikkel a nagyszülőknek az unokáikkal, a testvéreknek egymással kapcsolatot tartani;; megjegyzi továbbá, hogy a származási országukba egy vagy több gyermekükkel visszatérni kívánó szülőknek esetenként hosszadalmas határidőkkel és számos kötelező eljárással kell számolniuk, ami gátolja az európai polgárok szabad mozgását; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a vegyes házasságban élő nem német állampolgárságú házastársakkal szemben állítólag a német ifjúságvédelmi hivatal (*Jugendamt*) által alkalmazott megkülönböztetést;
33. rámutat a közigazgatási együttműködés fontosságára az anyakönyvi okmányokkal kapcsolatos ügyekben; megjegyzi például, hogy bármely tagállamnak, amely módosítani kívánja egy gyermeknek egy másik tagállamban elismert anyakönyvi okmányait, erről a szándékáról tájékoztatnia kell az érintett tagállamot annak érdekében, hogy az okmányokat – például a születési bizonyítványokat – ne módosíthassák oly módon, amely eltörli a gyermek eredeti személyazonosságát;
34. rámutat, hogy minden uniós polgárt, akit egy házasságban vagy azon kívül született gyermek szülőjeként elismernek, válás esetén tájékoztatni kell a láthatási jogok érvényesítése tekintetében őt megillető jogorvoslati lehetőségekről, kivéve azokat az eseteket, amelyekben a szülők és a gyermek országainak hatóságai közös

¹ Lásd többek között a 0112/2009. számú petíciót

² Lásd többek között az 0511/1998. és 0689/1998. számú petíciót

³ A Tanács 2003. november 27-i 2201/2003/EK rendelete a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről, HL L 338., 2003.12.23., 1. o.

⁴ Lásd többek között az 1614/2009. számú petíciót

megegyezéssel megállapították, hogy ez a gyermeket tényleges kockázatnak tenné ki;

35. kéri, hogy minden tagállamban nevezzenek ki ombudsmant, vagy legalább gyermekügyi ombudsmant, aki elegendő hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy hozzáférjen minden dokumentumhoz, valamint felülvizsgáljon bírósági határozatokat a különvált szülők jogi nehézségeinek és panaszainak kezelése céljából, megelőzve, hogy az őket és gyermekeiket vélelmezésük szerint megillető jogok érvényesítésének szándékával törvényellenes magatartásformákkal éljenek; megjegyzi továbbá, hogy bármely polgár, aki úgy véli, hogy nem tartották tiszteletben a jogait, a saját országában vagy a jogsértés országában működő ombudsman elé viheti ügyét;
36. kéri azon tagállamokat, amelyek nem erősítették meg a házasság felbontására és a vagyonmegosztásra vonatkozó törvények terén megerősített együttműködés engedélyezéséről szóló, 2010. július 12-i tanácsi határozatot, hogy a házasság felbontására vonatkozó jogszabályok megválasztása tekintetében az európai polgárok közötti egyenlőség biztosítása érdekében tegyék ezt meg; kéri továbbá a Bizottságot, hogy a polgárok európai éve folyamán mozdítsa elő ezt az új eszközt, tekintettel arra, hogy a transznacionális házasságok számának emelkedésével elkerülhetetlenül megnő majd a transznacionális házasságbonntások száma is;
37. úgy véli, hogy legalább helyi, nemzeti vagy európai szintű jogorvoslati lehetőséget kell a jogai megsértését vélelmező minden polgár rendelkezésére bocsátani, ekképpen biztosítva e jogok védelmét;
38. ismételten felhívja a figyelmet azon uniós polgárok problémáira, akik az EUMSZ 49. cikke szerinti tartózkodási jogukat gyakorolva ingatlanokat vásároltak Spanyolországban, de e törvényesen vásárolt ingatlanokat később jogellenes tulajdonnak minősítették; szorgalmazza, hogy a spanyol hatóságok alaposan vizsgálják felül a *Ley de Costas* (partvédelmi törvény) végrehajtásának módját annak érdekében, hogy elkerülhetővé váljon az egyéni ingatlantulajdonosok jogainak megsértése, tekintettel arra, hogy a tulajdonhoz való jog nem az Európai Unió hatáskörébe tartozik, hanem a Szerződésekbe foglalt szubszidiaritás elve vonatkozik rá;
39. ismételten hangsúlyozza a Petíciós Bizottság fő prioritását, miszerint megoldást kell találni az ingatlanügyekkel kapcsolatos, hosszú ideje fennálló aggodalmakra; rámutat arra, hogy az uniós polgároknak – a tagállamok állampolgárainak és a külföldieknek egyaránt – több komoly problémájuk is adódott az ingatlanügyletek, a banki garanciák és a tulajdonjogok megsértése terén, ami hozzájárult a határokon átnyúló ingatlanpiacon jelentkező bizalomhiányhoz és Európa gazdasági problémáihoz; kéri, hogy a fogyasztók védelmére és a szabad mozgásra vonatkozó uniós elveket terjesszék ki a tulajdonra is, és megismétli azt a felhívását, hogy a törvényes úton szerzett tulajdonhoz való jogot maradéktalanul tiszteletben kell tartani;
40. elismeri, hogy számos akadály gátolja az uniós polgárokat választójoguk teljes körű gyakorlásában, amennyiben a sajátjuktól eltérő országban rendelkeznek lakóhellyel, ugyanakkor ez a jog az uniós polgárok legkézzelfoghatóbb joga, ezért a gyakorlása tekintetében minden hátrányosan megkülönböztető és gátló formáságot fel kell számolni; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a polgárok körében az e joggal kapcsolatos általános ismereteket a mindenkorai választások előtt célzott tájékoztató kampányok keretében erőteljesebben terjesszék; üdvözli, hogy a Bizottság kész annak az eljárásnak az egyszerűsítésére, amely lehetővé teszi az európai polgárok számára az

európai választásokon való részvételt a lakóhelyük szerinti tagállamban, és bátorítja olyan technikai alapok megteremtésére, amelyekkel javíthatók a kettős szavazás, illetve a szavazati jog elvesztésének megelőzését célzó mechanizmusok; javasolja ennek megfelelően, hogy az európai választásokra hozzanak létre európai választói névjegyzéket; támogatja a Bizottság azon fellépését, amelynek célja az európai parlamenti választások eredményeinek egyidejű közzététele valamennyi tagállamban; felszólítja a tagállamokat, hogy találjanak jobb megoldásokat a választásokra vonatkozó szabályok javítására és mozdítsák elő a legjobb gyakorlatokat; hangsúlyozza, hogy – többek között – a polgárok európai politikai pártokon keresztül történő, közvetlenebb részvétele meghatározó lépés az „európaibb” Európa megvalósítása, és egy autentikusabb demokrácia felé,

41. javasolja, hogy egy európai politikai pártban való tagságot – mint a polgárok európai politikába való bevonásának egyik módját – gyakrabban ajánlják fel valamely nemzeti pártba való belépéskor;
42. úgy véli, hogy a polgárokat kiszolgáló gyakorlati és online egyablakos ügyintézés, az „Európa Önökért” létrehozása rendkívül fontos a tanácsot vagy jogorvoslatot kereső egyének számára, akár régi, akár új lakosok; elismeri ugyanakkor, hogy a Bizottság által kialakított információs és problémamegoldó hálózatok (Europe Direct, „SOLVIT”, az európai fogyasztóvédelmi központok stb.) fontos partnerek a belső piac helytelen működésével vagy az uniós polgárok jogainak korlátozásával kapcsolatos panaszok rendezésében; felhívja a Bizottságot, hogy aktívabban mozdítsa elő ezen online és hozzáférhető szolgáltatásokat, ne csak a meglévő uniós szintű segítségnyújtó és problémamegoldó szolgálatok bevonásával, hanem különösen átfogóbb és tevékenyebb megközelítést követve a polgárokkal való megismertetésük tekintetében;
43. úgy véli, hogy a határt átlépő ingázó munkavállalókat – akiknek az életét a bürokrácia jócskán megnehezíti a tagállamokban – jobban és célzottabban kell tájékoztatni szociális és szakmai jogaikról; bátorítja a Bizottságot, hogy állítson össze tájékoztató anyagot, világos és egyszerű módon körvonalazva azokat a jogokat, amelyek minden polgárt megilletnek, aki határokat átlépve dolgozik, tanul, vásárol, utazik és gyakorolja politikai jogait; véleménye szerint egy, a meglévő tanácsadó szerveken és igazgatási struktúrákon alapuló új, polgárközpontú alternatív vitarendezési rendszer lehetővé tenné, hogy a fogyasztók számára megfizethető, célravezető és elérhető peren kívüli vitarendezési eljárások álljanak rendelkezésre;
44. javasolja a Bizottságnak, hogy a polgárok elvárásainak közvetlenebb teljesítése érdekében folytasson vizsgálatot annak feltárására, hogy az uniós polgárok milyen tájékoztatást szeretnének kapni az Unió tevékenységeiről;
45. felhívja a Bizottságot, hogy a helyi információs források számának gyarapítása révén az EU-ban mindenütt javítsa az Unió tevékenységeire vonatkozó tájékoztatást;
46. kéri, hogy a hiteles fordítást igénylő dokumentumok mennyiségét csökkentsék a lehető legkisebbre, hogy ez ne késleltesse a polgárok védelmét, és el lehessen kerülni a magas igazságszolgáltatási költségeket;
47. kéri, hogy minden európai polgár, akit egy másik tagállam közigazgatási vagy rendőri hatóságainak részéről hatalmi túlkapás vagy visszaélés ért, panaszával könnyen fordulhasson e szervek ellen a nemzeti vagy helyi hatósághoz;

48. kéri a Bizottságot, hogy az európai városok és nagyvárosok testvérvárosi kapcsolatainak támogatása során ne kizárólag az új tagállamokat vagy nem uniós országokat bevonó „testvérvárosi” szerkezetekhez nyújtson támogatást, hanem a már régóta ápolott testvérkapcsolatok is részesüljenek továbbra is uniós támogatásban, ezáltal biztosítva jelenleg fenyegetett létük hosszú távú fennmaradását;
49. úgy véli, hogy minden európai polgárnak joga van a semleges és magas minőségű tájékoztatáshoz való szabad hozzáféréshez; a legmélyebb aggodalommal szemléli a kormányhoz túlságosan is közel álló médiafelügyeleti hatóságok felállítását;
50. úgy véli, hogy az Uniót rendszeresebben kellene a televízió keresztül kommunikálni, mert az információszolgáltatásnak ez fontos eszköze; üdvözli ezért az Euronews számára biztosított kiegészítő költségvetési forrásokat;
51. üdvözli a Bizottság közelmúltban tett javaslatát, amelynek célja az uniós polgárok egy másik tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságai általi védelmének megerősítése, nevezetesen annak tisztázása révén, hogy mikor lehet úgy tekinteni, hogy egy polgárt nem kell képviselni, valamint annak részletezése révén, hogy általában milyen típusú támogatást nyújtanak a tagállamok, amennyiben arra szükség van;
52. üdvözli, hogy a Bizottság létrehozta az ejustice portált, amely az egyes tagállamok jogi eljárásainak és megállapodásainak hasznos gyűjteményét bocsátja rendelkezésre;
53. szorgalmazza, hogy a Bizottság működjön együtt a Petíciós Bizottsággal az uniós polgárságról szóló új jelentés 2013. évi kidolgozásakor; leszögezi ezzel összefüggésben, hogy a Petíciós Bizottság – főként a hozzá beérkező petíciók alapján – kritikusan meg fogja vizsgálni az uniós polgárság erősítése terén elért eredményeket (a legközelebbi jelentés közzétételéig), és adott esetben felkéri majd a Bizottságot további intézkedések meghozatalára;
54. üdvözli a Bizottság javaslatát, amely szerint 2013 legyen a „polgárok európai éve”, ami felkeltené és fokozná a tudatosságot az uniós polgárságból fakadó jogok és előnyök tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy – a helyi, regionális és nemzeti hatóságokkal, valamint a civil társadalom képviselőivel együttműködve – használja fel ezt az alkalmat a polgárok jogainak védelmére és előmozdítására irányuló erőfeszítéseinek fokozására, ezáltal megerősítve az e jogok védelmezőjeként és előmozdítójaként az EU által játszott szerepet és az erről kialakult képet; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kiaknázzák a 2013-as év potenciális stratégiai lehetőségeit a gazdasági válság során elmélyült bizalomhiány feloldásához szükséges társadalmi-politikai változások felgyorsítása érdekében; szorgalmazza az uniós állampolgárság bevezetését, amely az Európai Unió Tanácsa hivatalban lévő elnökségének egyik prioritása; kifejezi reményét, hogy a polgárok európai éve (2013) sikeresen kezeli majd az EU társadalmi-gazdasági problémáit, és a polgárok hasznát szolgáló piac irányába lép tovább, jelentősen megnövelve egyúttal az uniós polgári jogállással kapcsolatos általános tudatosságot;
55. javasolja a Bizottságnak, hogy 2012-ben indítson uniós szintű pályázatot a polgárok európai éve logójának elkészítésére;
56. kéri a Parlamentet és a Tanácsot, gondoskodjanak arról, hogy a tagállamok számára elegendő költségvetési eszköz álljon rendelkezésre a polgárok európai éve (2013) és az

ahhoz kapcsolódó kezdeményezések zökkenőmentes – elsősorban a média bevonásával történő – lebonyolításának biztosításához, annak érdekében, hogy a kitűzött célok megvalósulhassanak;

57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai ombudsmannak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.